

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010634
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720010634.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluša a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. apríla 2021 v trestnej veci obžalovaného N. X., stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. a iné, konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/119/2020 zo dňa 13.01.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného N. X. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/119/2020 zo dňa 13.01.2021 bol obžalovaný N. X. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b) Tr. zák., a to za skutky, ktorých sa dopustil tak, že

- dňa 27. júla 2020 sa v čase asi o 16.30 hod. v meste Zvolen, na ulici Na V. v rodinnom dome č. XXXX/XX, ktorý užíva so svojou matkou N. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., Ne V. XXXX/XX, sa tejto vyhrážal slovami "ja vás tu všetkých pozabíjam, podpálím to tu, polejem to tu benzínom a podpálím to tu, čím u N. S. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, z ktorého dôvodu privolala hliadku polície,

- dňa 27. júla 2020 od 16:30 hod. do dňa 28. júla 2020 do 08:00 hod. v meste Zvolen a na iných presne nezistených miestach viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf 2.0 TDI, strieborná metalíza, EČV: Z P.: A napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, č. k. 0T/40/2019 zo dňa 20.04.2019, právoplatný a vykonateľný dňa 20.04.2019, uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní dvoch rokov, t.j. od 20.04.2019 do 20.04.2021.

Za toto konanie ho Okresný súd vo Zvolene odsúdil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 4, § 41 ods. 1, § 49 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. obžalovanému uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktoré potrvá dovtedy, pokiaľ to bude vyžadovať jeho účel.

Proti tomuto rozsudku cestou svojho obhajcu podal odvolanie obžalovaný N. X.. V písomných dôvodoch odvolania obhajca za obžalovaného uviedol, že odvolanie podáva proti výroku o vine v bode 1/ rozsudku a do celého výroku o uloženom treste s tým, že navrhuje v konečnom dôsledku, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal

a rozhodol. Pokiaľ ide o výrok o vine v bode 1/ rozsudku, podľa názoru obžalovaného nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by sa on voči matke dopustil trestnej činnosti tak, ako mu to bolo kladené za vinu obžalobou. Aj samotná matka mala uviesť, a to jednoznačne viackrát, že sa nebála, že by jej obžalovaný ublížil. Samotný súd prvého stupňa mal za to, že poškodená v rámci svojich výpovedí uvádzala okolnosti, že sa u obžalovaného v minulosti objavili prejavy agresivity, a preto mohlo toto jeho konanie v kritický deň u nej vzbudiť obavu, že môže svoje vyjadrenia myslieť vážne. Na poslednom hlavnom pojednávaní však poškodená uviedla aj pri spontánnej výpovedi, že medzi ňou a obžalovaným došlo len k slovnej hádke a pokiaľ existovala nejaká dôvodná obava, táto spočívala v obave zničenia zariadenia vo všeobecnosti. Taktiež poškodená uviedla, že dôvodom zavolania hliadky z jej strany bola tá skutočnosť, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, sadol do motorového vozidla, pričom sama dodala, že nikdy jej v minulosti neublížil. V tomto smere sú preto domnienky súdu prvého stupňa, že malo ísť o vyjadrenie, ktoré mohlo u nej vzbudiť obavu o život, nepreukázané.

Z hľadiska vykonaného dôkazu, a to výpovede poškodenej, ako aj z jej výpovedí v predchádzajúcom konaní nevyplývala tá skutočnosť, že by mala obavu o svoj život alebo zdravie, skôr poškodená, ktorá pozná obžalovaného vie, že jej nikdy žiadnym spôsobom fyzicky neublížil a jej výpoveď je potrebné vnímať aj v kontexte toho, čo uviedla, že hliadku volala z dôvodu, že bol opitý.

Obžalovaný má preto za to, že právne závery súdu prvého stupňa, na základe ktorých bol uznaný vinným aj z bodu 1/ rozsudku nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch, jeho konanie v tomto bode nenaplnilo zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu a preto sa domáha toho, aby bol napadnutý rozsudok zrušený vo výroku o vine v bode 1/, ako aj v celom výroku o treste a aby mu bol v konečnom dôsledku uložený iný druh trestu.

Na podklade podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici určil termín verejného zasadnutia o odvolaní obžalovaného, na ktoré sa riadne a včas dostavil obhajca obžalovaného, krajský prokurátor a sám obžalovaný bol predvedený eskortou. Bez predvolania sa verejného zasadnutia zúčastnila ja poškodená, teda matka obžalovaného N. S..

Na verejnom zasadnutí krajského súdu potom v konečných návrhoch krajský prokurátor uviedol, že s dôvodmi odvolania obžalovaného sa nestotožňuje, napadnutý rozsudok je podľa prokurátorky vo všetkých jeho výrokoch správny a zákonný a odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť.

Obhajca obžalovaného v záverečnom návrhu uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania, najmä ohľadne dôvodov odvolania v bode 1/ rozsudku, kde podľa názoru obhajoby sa obžalovaný trestnej činnosti nedopustil a preto navrhol v tomto bode zrušiť napadnutý rozsudok, ako aj v celom výroku o uloženom treste a vrátiť vec okresnému súdu s tým, aby bol v konečnom dôsledku obžalovaný spod bodu 1/ obžaloby oslobodený a aby mu bol uložený primeraný kratší trest.

Prítomná poškodená N. S. krajskému súdu uviedla, že sa v celom rozsahu pridrižiava svojich vyjadrení, ktoré urobila ešte na Okresnom súde vo Zvolene, s obžalovaným je v telefonickom kontakte, vie, že teraz ľutuje čo spravil a za všetko, čo predtým robil môže alkohol.

Obžalovaný N. X. v konečnom návrhu uviedol, že ľutuje čo sa stalo, nemyslel to tak, ako celé jeho výroky vyzneli, nikdy by matke neublížil a je pravda, že keď niekedy poškodzoval nábytok, nikdy však neublížoval matke a všetko to robil len pod vplyvom alkoholu.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného N. X. nie je dôvodné.

Prvostupňový súd vykonal na hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy správne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a existenciu ktorých

skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné aj vzhľadom na to, ako sa vysporiadal s obranou obžalovaného, že sa žiadneho protiprávneho konania vo vzťahu k svojej matke nedopustil.

Krajský súd nemá pochybnosti o týchto skutkových a právnych záveroch prvostupňového súdu, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a aj podľa názoru krajského súdu je nimi jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný sa dopustil jednak prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., ako aj prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b) Tr. zák., pričom správne za týchto okolností potom postupoval prvostupňový súd, ak obžalovanému uložil 18-mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody, pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň mu uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, keďže táto skutočnosť jednoznačne vyplývala aj zo znaleckého posudku, ktorý na obžalovaného ešte v prípravnom konaní vypracoval znalec MUDr. Y. P. a znalkyňa Mgr. P. K..

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto záveroch a právnych úvahách prvostupňového súdu žiadne pochybnosti, a preto si ich v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o obhajobné tvrdenia obžalovaného ohľadne bodu 1/ rozsudku, teda že jeho vyjadrenia vôbec nesmerovali voči poškodenej a ani nemal v úmysle sa jej vyhrážať akýmkoľvek agresívnym spôsobom, prípadne v nej vzbudiť dôvodnú obavu, že by sa mohla báť nejakého jeho protiprávneho konania, ani krajský súd si túto argumentáciu obžalovaného neosvojil.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného, ktorý si vyžiadal aj krajský súd je zrejmé, že tento napriek svojmu mladému veku už bol doposiaľ celkom 5-krát súdne trestaný, pričom z posledného výkonu trestu odňatia slobody sa vrátil len 04.06.2020, kedy bol z výkonu predchádzajúceho trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, pričom ani táto skutočnosť mu nezabránila, aby už aj s odstupom takmer 2 mesiacov znovu začal páchať trestnú činnosť. Samotné vyjadrenia poškodenej o agresivite obžalovaného svedčia o tom, že mala dôvodnú obavu z jeho konania, keďže poznala jeho správanie z minulosti a vedela, čoho je schopný a intenzita tohto konania bola taká, že sa sama rozhodla, že dobrovoľne zavolá políciu, aby obžalovaný nepokračoval v páchaní trestnej činnosti napriek tomu, že si musela byť vedomá toho, že bol len krátkou pred touto udalosťou podmiennečne prepustený z predchádzajúceho trestu odňatia slobody, ktorého sa tiež dopustil za úmyselné násilné konanie. V tomto smere preto ani krajský súd neveril obrane obžalovaného, že sa nevyhrážal poškodenej a že teda jeho konanie nemohlo u nej vzbudiť žiadne obavy z protiprávneho konania.

Preto aj podľa názoru krajského súdu je správne rozhodnutie prvostupňového súdu, ak bol obžalovaný uznaný vinným z obidvoch skutkov tak, ako mu ich kladie za vinu obžaloba.

Pokiaľ ide o samotný trest odňatia slobody a jeho výmeru, ani v tomto smere nedošlo zo strany okresného súdu k pochybeniu, je zrejmé, že agresivita konania obžalovaného pod vplyvom alkoholu stále stúpa, nestačilo ani to, že z predchádzajúceho nepodmienečného trestu odňatia slobody bol podmiennečne prepustený, opätovne sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, a to ešte v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmiennečného prepustenia. Ambulantné protialkoholické liečenie nemalo na neho žiadny prevýchovný účel a preto len represia a zároveň ústavná protialkoholická liečba môžu primäť obžalovaného, aby už v budúcnosti ďalšiu trestnú činnosť nepáchal.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného N. X. ako nedôvodné zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Krajský súd v Banskej Bystrici toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.